

Dragi osmaši,

možda će moja riječ vama biti malo drugačija, ali dopustit ću si tu neuobičajenost jer se nalazimo na rastanku.

Kao što svaka ruža ima trnje, takav je bio i naš put. Naš put nije bio lagan, to moramo priznati, ali zajedno uspjeli smo doći do kraja.

Svjedodžbe koje će te danas imati u svojim rukama bitne su, ali prosjek ocjena ne govori kakvi će te biti ljudi. Pravednost, odgovornost, poniznost... to su odlike pravoga čovjeka.

Želimo svima vama ne samo da upišete i završite željene srednje škole, želimo vam da budete odgovorni u svome radu, uvijek pravedni i skromni bez obzira koju školu završili i kojim se poslom bavili.

Budite graditelji svoga puta. Na tom putu želimo vam da budete onaj naraštaj mladih ljudi u Hrvatskoj koji će je činiti velikom. Hrabro koračajte naprijed i nikad ne odustajte od onoga u što vjerujete. Sanjajte, idite za svojim snovima. Budite svjedoci da svatko tko sanja, tko se trudi i tko se želi ostvariti može to i učiniti.

Hodajte kroz život radosno. Na tom putu ponekad ćemo se opet sresti, popričati, nasmijati i tome se od srca radujemo.

Rekao je naš književnik Josip Pupačić u pjesmi **Moj križ svejedno gori: „Evo me moj svijete na raskrižju tvome i mome. Oprostimo se!“** Oprostimo se i mi ovim riječima. Nosite hrabro svoj križ kroz život. Želimo vam svu hrabrost i ustrajnost kako biste mogli, poput svetoga Pavla reći: **„Dobar sam boj bio, trku završio i vjeru sačuvao“.** **Dragi osmaši sretno!**

Anica Galešić, prof.

u ime svih razrednika osmaša